

§ 2.

Indenrigsministeren bemyndiges til samtidig med nærværende Lovs Stadfæstelse at lade Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, ændret saaledes, som nærværende Lov medfører det, optrykke og bekendtgøre som „Lov om den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne“.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903 skete der en væsentlig Indskrænkning i den Ligningsmyndighedernes tilkommende Beføjelse til at foretage Ligningen af de personlige Skatter paa Grundlag af et frit Skøn over de enkelte Skatteyderes hele økonomiske Forhold og Stilling. Efter Lovens § 1 skal ganske vist Ansættelsen af personlig Skat paa Grund af Ophold i en Kommune udenfor København ske efter Formue og Lejlighed, men da den følgende § 7 bestemmer, at den Indkomst, der lægges til Grund for Ansættelsen til Statsskat, ogsaa skal danne Grundlaget for den kommunale Ligning, og der derhos i Paragraffen er draget faste Grænser for Indkomstens Forhøjelse efter de Kilder, hvorfra den hidrører, samt for den skønmæssige Nedsættelse eller Forhøjelse efter Skatteyderens „Lejlighed“, er hermed det principielle Udgangspunkt i Virkeligheden forladt. Dommen over de nye Regler maatte afhænge af, om det var muligt med Lagtagelse af disse at foretage en lige saa retfærdig Ligning som den, der tidligere havde været anvendt i Kommunerne, da man var frit stillet. For at komme til Klarhed herover lod Indenrigsministeriet allerede Aaret efter Skattelovens Ikrafttræden ved Cirkulære af 17. Maj 1904 gennem Amterne indhente Erklæringer fra de kommunale Bestyrelser om, hvilke Slutninger der i saa Henseende kunde uddrages af den første efter de nye Regler udfundne Ligning. Forespørgselen gav imidlertid ikke noget større positivt Udbytte, idet de indkomne Besvarelser for største Delen gik ud paa, at der endnu ikke forelaa tilstrækkeligt Materiale til Udtalelse af en afgørende Dom i den om-

spurgte Henseende. En lignende under 25. April 1906 rettet Henvendelse gav derimod det Resultat, at der fra Flertallet af Landets kommunale Raad fremkom Udtalelser til Fordel for en Revision af Lovens Ligningsregler. Kun 3 Amtsraad, 14 Byraad og omkring $\frac{1}{3}$ af Sogneraadene udtalte, at de ikke for Tiden nærrede Ønske om Ændringer i saa Henseende. For de andre Kommunalraads Vedkommende samlede Kravene sig om to Hovedpunkter: Forhøjelse af Tillægs- og Fradragsprocenterne efter Lejlighed og Udvidelse af Grænsen for de Indtægter, der kunne nedsættes efter Ligningsmyndighedens frie Skøn, idet der til Støtte herfor under Henviisning til Udskrifter af de kommunale Ligningslister blev fremhævet, at Ligningsmyndighederne under de nye Regler i adskillige Tilfælde maatte sætte de smaa Indtægter i betydelig højere Skat end tidligere. Udtalelser i lignende Retning fremkom fra Ligningskommissionernes Fællesmøder i Odense i Sommeren 1907 og i Aarhus i Sommeren 1909, hvor der blev vedtaget Forslag om Udvidelse af Grænsen for det frie Skøn til 1,500 Kr. og Forhøjelse af Nedsættelses- og Tillægsprocenterne til henholdsvis 75 og 35.

At de nuværende Rammer for Ligningsmyndighedernes Bevægelsesfrihed ere for snævre, fremgaar klart af en af Ligningskommissionernes Fællesudvalg udarbejdet Oversigt over den personlige Skatteydelse i Købstæderne for Skatteaaret 1909—10. Det ses heraf, at Ligningen i de fleste Købstæder sker efter faste Regler, saaledes at Skatteindtægten fastsættes for de forskellige Indtægtsgrupper Vedkommende efter en stigende eller faldende Skala under Hensyn til Indkom-